

හැඳින්වීම

01 කො අයං අභිධම්මො නාම? (මේ අභිධර්මය යනු කුමක් ද?)

01 අප්ඵ ආයස්මා ආනන්දො උට්ඨායාසනා එකංසං චීවරං කත්වා ටෙරෙ භික්ඛු වන්දිත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්විතං බීජනිං ගහෙත්වා. අප්ඵ මහාකස්සපත්ථෙරො ආනන්දත්ථෙරං ධම්මං පුච්ඡි - “බ්‍රහ්මජාලං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති? “අන්තරා ව, හන්තෙ, රාජගහං ආනන්දො නාලන්දං රාජාගාරකෙ අම්බලට්ඨිකාය”න්ති. “කං ආරබ්භා”න්ති? “සුඡේයඤ්ච පරිබ්බාජකං, බ්‍රහ්මදන්තඤ්ච මාණව”න්ති. “කිස්මිං වත්ථුස්මි”න්ති? “වණ්ණාවණ්ණෙ”ති. අප්ඵ ටො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං බ්‍රහ්මජාලස්ස නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි, වත්ථුම්පි පුච්ඡි. “සාමඤ්ඤඵලං පනාවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති? ‘රාජගහෙ, හන්තෙ, ජීවකම්බවනෙ’ති. “කෙන සද්ධි”න්ති? “අජාතසත්තුනා වෙදෙහිපුත්තෙන සද්ධි”න්ති. අප්ඵ ටො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං සාමඤ්ඤඵලස්ස නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි. එතෙනෙව උපායෙන පඤ්ච නිකායෙ පුච්ඡි.

පඤ්චනිකායා නාම - දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අභිගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති. තත්ථ බුද්දකනිකායො නාම - වත්තාරො නිකායෙ ය්ථෙපත්වා, අවසෙසං බුද්ධවචනං. තත්ථ විනයො ආයස්මතා උපාලිත්ථෙරෙන විස්සජ්ජිතො, සෙසබුද්දකනිකායො වත්තාරො ව නිකායා ආනන්දත්ථෙරෙන. **තදෙනං සබ්බම්පි බුද්ධවචනං රසවසෙන එකවිධං, ධම්මවිනයවසෙන දුච්චං, පයමමජ්ඣිමපච්ඡිමවසෙන තිච්චං; තථා පිටකවසෙන, නිකායවසෙන පඤ්චවිධං, අභිගවසෙන නවවිධං, ධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සවිධන්ති වෙදිතබ්බං.**

කථං රසවසෙන එකවිධං? යඤ්චි හගචතා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣත්වා යාව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, එත්ථන්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සානි දෙවමනුස්සනාගයක්ඛාදයො අනුසාසන්තෙන පච්චවෙක්ඛන්තෙන වා වුත්තං, සබ්බං තං එකරසං විමුත්තිරසමෙව හොති. එවං රසවසෙන එකවිධං. (විනයට්ඨකථා)

02 තත්ථ ආ කෙනට්ඨෙන අභිධම්මො? **ධම්මාතිරෙකධම්මවිසෙසට්ඨෙන.**

අතිරෙකවිසෙසත්ථදීපකො හෙත්ථ ‘අභි’-සද්දො. “බාළ්භා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති නො පටික්කමන්ති” (ම. නි. 3.384; සං. නි. 5.195) “අභික්කන්තවණ්ණා”තිආදීසු (සං. නි. 1.1-2) වීය. තස්මා යථා සමුස්සිතෙසු බහුසු ඡත්තෙසු වෙච ධජෙසු ව යං අතිරෙකප්පමාණං විසෙසවණ්ණසණ්ඨානඤ්ච ඡත්තං, තං ‘අභිච්ඡත්ත’න්ති වුච්චති, යො අතිරෙකප්පමාණො නානාවිරාගවණ්ණවිසෙසසම්පන්නො ව ධජො සො ‘අතිධජො’ති වුච්චති, යථා ව එකතො සන්තිපතිතෙසු බහුසු රාජකුමාරෙසු වෙච දෙවෙසු ව යො ජාතිභොගයසඉස්සරියාදිසම්පත්තිහි අතිරෙකතරො වෙච විසෙසවන්තතරො ව රාජකුමාරො සො ‘අතිරාජකුමාරො’ති වුච්චති, යො ආයුචණ්ණඉස්සරියසසම්පත්තිආදීහි අතිරෙකතරො වෙච විසෙසවන්තතරො ව දෙවො සො ‘අතිදෙවො’ති වුච්චති, තථාරූපො

බ්‍රහ්මාපි ‘අතිබ්‍රහ්මා’නි වුවුවනි, එවමෙව අයම්පි ධම්මො ධම්මාතිරෙකධම්මවිසෙසට්ඨෙන ‘අභිධම්මො’නි වුවුවනි.

සුත්තන්තඤ්ඤි පත්වා පඤ්චක්ඛන්ධා එකදෙසෙනෙව විභත්තා, න නිජ්ජදෙසෙන; අභිධම්මං පත්වා පන සුත්තන්තභාජනීයඅභිධම්මභාජනීයපඤ්ඤප්‍රච්ඡිකනායානං වසෙන නිජ්ජදෙසතො විභත්තා. තථා ද්වාදසායනනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, වත්තාරි සච්චානි, ඛාවිසතින්ද්‍රියානි, ද්වාදසපදිකො පච්චයාකාරො. (අත්ථසාලිනී)

02 පටිපත්තියා ච පටිච්චෙධස්ස ච පරියත්තියා උපකාරභාවො

01 සොතානුගතසුත්තං

“සොතානුගතානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං, වචසා පරිචිතානං, මනසානුපෙක්ඛිතානං, දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිද්ධානං වත්තාරො ආනිසංසො පාටිකඛ්ඛො. කතමෙ වත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති – සුත්තං, ගෙයාං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථං, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භුතධම්මං, වෙදල්ලං. තස්ස තෙ ධම්මා සොතානුගතා හොන්ති, වචසා පරිචිතා, මනසානුපෙක්ඛිතා, දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිද්ධා. සො මුට්ඨස්සති [මුට්ඨස්සති (සී.)] කාලං කුරුමානො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං උපපජ්ජති. තස්ස තත්ථ සුඛිනො ධම්මපදා ජලවන්ති [ජිලපන්ති (සී. සා. කං. පී.)]. දන්ධො, භික්ඛවෙ, සතුජ්ජාදො; අථ සො සත්තො ඛිජ්ජංයෙව විසෙසගාමී හොති. සොතානුගතානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං, වචසා පරිචිතානං, මනසානුපෙක්ඛිතානං, දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිද්ධානං අයං පඨමො ආනිසංසො පාටිකඛ්ඛො.

..... සො මුට්ඨස්සති කාලං කුරුමානො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං උපපජ්ජති. තස්ස තත්ථ න හෙව ඛො සුඛිනො ධම්මපදා ජලවන්ති; අපි ච ඛො භික්ඛු ඉද්ධිමා වෙතොවසිජ්ජන්තො දෙවපරිසායං ධම්මං දෙසෙති. තස්ස එවං හොති – ‘අයං වා සො ධම්මචිනයො, යත්ථාහං පුඛිඛෙ බ්‍රහ්මචරියං අචරි’න්ති. දන්ධො, භික්ඛවෙ, සතුජ්ජාදො; අථ සො සත්තො ඛිජ්ජමෙව විසෙසගාමී හොති. සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො කුසලො හෙරිසද්දස්ස. සො අද්ධානමග්ගජ්ජට්ඨිපන්තො හෙරිසද්දං සුඤ්ඤායා. තස්ස න හෙව ඛො අස්ස කඛ්ඛා වා විමති වා – ‘හෙරිසද්දො නු ඛො, න නු ඛො හෙරිසද්දො’ති! අථ ඛො හෙරිසද්දොත්ථෙව නිට්ඨං ගච්ඡෙය්‍ය. එවමෙවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති –

..... සො මුට්ඨස්සති කාලං කුරුමානො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං උපපජ්ජති. තස්ස තත්ථ න හෙව ඛො සුඛිනො ධම්මපදා ජලවන්ති, නපි භික්ඛු ඉද්ධිමා වෙතොවසිජ්ජන්තො දෙවපරිසායං ධම්මං දෙසෙති; අපි ච ඛො දෙවපුත්තො දෙවපරිසායං ධම්මං දෙසෙති. තස්ස එවං හොති – ‘අයං වා සො ධම්මචිනයො, යත්ථාහං පුඛිඛෙ බ්‍රහ්මචරියං අචරි’න්ති. දන්ධො, භික්ඛවෙ, සතුජ්ජාදො; අථ සො සත්තො ඛිජ්ජංයෙව විසෙසගාමී හොති. සෙය්‍යථාපි,

..... සො මුට්ඨස්සති කාලං කුරුමානො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං උපපජ්ජති. තස්ස තත්ථ න හෙව ඛො සුඛිනො ධම්මපදා ජලවන්ති, නපි භික්ඛු ඉද්ධිමා වෙතොවසිජ්ජත්තො දෙවපරිසායං ධම්මං දෙසෙති, නපි දෙවපුත්තො දෙවපරිසායං ධම්මං දෙසෙති; **අපි ව ඛො ඔපපාතිකො ඔපපාතිකං සාරෙති - ‘සරසි ත්වං, මාරිස, සරසි ත්වං, මාරිස, යත්ථ මයං පුඛිඛෙ බුභ්මවරියං අවරිමහා’ති. සො එවමාහ - ‘සරාමි, මාරිස, සරාමි, මාරිසා’ති.** දන්ධො, භික්ඛවෙ, සතුජ්ජාදො; අථ සො සත්තො ඛිජ්ජංයෙව විසෙසගාමී හොති. (පාලි)

පඤ්චමස්ස පයමෙ **සොතානුගතානන්ති පසාදසොතං ඔදහින්වා ඤාණසොතෙන වචන්ථපිතානං.** වත්තාරො ආනිසංසා පාටිකඛිඛාති වත්තාරො ගුණානිසංසා පාටිකඛිඛිතඛිඛා. **ඉදං පන හගවතා අත්ථුජ්ජත්තිවසෙන ආරද්ධං. කතරඅත්ථුජ්ජත්තිවසෙනාති? භික්ඛුනං ධම්මස්සවනාය අනුපසඛිකමනඅත්ථුජ්ජත්තිවසෙන.** පඤ්චසතා කිර බ්‍රාහ්මණපඛිඛජ්ජතා “සම්මාසම්බුද්ධො ලිඛිගවචනවිහන්තිපදබ්‍යාඤ්ජනාදිහි කථෙත්තො අම්හෙහි ඤාතමෙව කථෙස්සති, අඤ්ඤාතං කිං කථෙස්සති”ති ධම්මස්සවනත්ථං න ගච්ජන්ති. සත්ථා තං පචන්තිං සුත්ථා නෙ පක්කොසාපෙත්වා “කස්මා එවං කරොථ, සක්කච්චං ධම්මං සුණාථ, සක්කච්චං ධම්මං සුණන්තානඤ්ච සජ්ඣායන්තානඤ්ච ඉමෙ එත්තකා ආනිසංසා”ති දස්සෙත්තො ඉමං දෙසනං ආරභි. (අට්ඨකථා)

02 හයෙ වූපසන්තෙ සත්තසතා භික්ඛු අත්තනො ගතට්ඨානෙ සාට්ඨකථෙ තෙජිට්ඨකෙ එකක්ඛරම්පි එකබ්‍යාඤ්ජනම්පි අනාසෙත්වා ඉමමෙව දීපමාගම්ම කල්ලගාමජනපදෙ මණ්ඩලාරාමවිහාරං පවිසිංසු. ථෙරානං ආගමනජ්ජවත්තිං සුත්ථා ඉමස්මිං දීපෙ ඔහීනා සට්ඨි භික්ඛු “ථෙරෙ පස්සිස්සාමා”ති ගන්ත්වා ථෙරෙහි සද්ධිං තෙජිට්ඨකං සොධෙත්තා එකක්ඛරම්පි එකබ්‍යාඤ්ජනම්පි අසමෙත්තං නාම න පස්සිංසු. තස්මිං යානෙ ථෙරානං අයං කථා උදපාදි “පරියත්ති නු ඛො සාසනස්ස මූලං, උදාහු පටිපත්ති”ති. පංසුකුලිකත්ථෙරා “පටිපත්තිමූල”න්ති ආහංසු, ධම්මකථිකා “පරියත්ති”ති. අථ නෙ ථෙරා “තුම්හාකං ද්වින්තම්පි ජනානං වචනමත්තෙනෙව න කරොම, ජිනහාසිතං සුත්තං ආහරථා”ති ආහංසු. සුත්තං ආහරිතුං න භාරොති “ඉමෙ ව, සුභද්ද, භික්ඛු සම්මා විහරෙය්‍යං, අසුඤ්ඤො ලොකො අරහන්තෙහි අස්සාති (දී. නි. 2.214). පටිපත්තිමූලකං, මහාරාජ, සත්ථුසාසනං පටිපත්තිසාරකං. පටිපත්තියා ධරන්තාය තිට්ඨති”ති (මි. ප. 4.1.7) සුත්තං ආහරිංසු. ඉමං සුත්තං සුත්ථා ධම්මකථිකා අත්තනො වාදය්ජනත්ථාය ඉමං සුත්තං ආහරිංසු -

“යාව තිට්ඨන්ති සුත්තන්තා, විනයො යාව දිජ්ජති; තාව දක්ඛන්ති ආලොකං, සුරියෙ අබ්භුට්ඨිතෙ යථා.

“සුත්තන්තෙසු අසන්තෙසු, පමුට්ඨෙ විනයම්හි ව; තමො හවිස්සති ලොකෙ, සුරියෙ අත්ථඛිගතෙ යථා.

“සුත්තන්තෙ රක්ඛිතෙ සන්තෙ, පටිපත්ති හොති රක්ඛිතා; පටිපත්තියං ධීතො ධීරො, යොගක්ඛෙමා න ධංසති”ති.

ඉමස්මිං සුත්තෙ ආහටෙ පංසුකුලිකත්ථෙරා තුණ්හි අහෙසුං, ධම්මකථිකත්ථෙරානංයෙව වචනං පුරතො අහොසි. යථා හි ගවසතස්ස වා ගවසහස්සස්ස වා අන්තරෙ පවෙණිපාලිකාය ධෙත්තූයා අසති සො වංසො සා පවෙණි න සට්ඨති, එවමෙවං ආරද්ධවිපස්සකානං හික්ඛුනං සතෙපි සහස්සෙපි සංවිජ්ජමානෙ පරියත්තියා අසති අරියමග්ගපට්ඨෙවෙධො නාම න හොති. යථා ච නිධිකුම්භියා ජානනත්ථාය පාසාණපිට්ඨෙ අක්ඛරෙසු යපිතෙසු යාව අක්ඛරානි ධරන්ති, තාව නිධිකුම්භි නට්ඨා නාම න හොති. එවමෙවං පරියත්තියා ධරමානාය සාසනං අන්තරහිතං නාම න හොති. (අඬුගුත්තර-අට්ඨකථා)

03

66 අථ බො ආයස්මා උපාලි,
උට්ඨායාසනා එකංසං
උත්තරාසඬිගං කරිකා යෙන
හගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙකා
හගවන්තං ගාථාය අජ්ඣභාසි:-

66. ඉක්ඛිති ආයුෂ්මත් උපාලි ස්ථවිරයන්
වහන්සේ හුනස්නෙන් නැගිට
උතුරුසහසිවුර එකස් කොට භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ වෙත ඇදිලි කොට භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට ගාථාවෙන් මෙසේ කීහ:

67. “සඬිසස්ස කිච්චෙසු ව
මන්තණාසු ව අසෙසු ජාතෙසු
විනිච්ඡයෙසු ව, කථමපකාරොධ
නරො මහස්සිකො හික්ඛු කථං
හොතිධ පග්ගහාරහො”ති.

67. “සඬිසයාගේ කර්තව්‍යයන්හි ද
විනයමන්ත්‍රණයන්හි ද උපන්
විනයාර්ථයන්හි ද ඒ අර්ථයන් විනිශ්චය
කිරීමහි ද මහත් උපකාර ඇත්තා වූ මිනිස්
තෙමේ මේ ශාසනයෙහි කෙබඳු වේ ද? මේ
ශාසනයෙහි අනුබල දීමට සුදුසු වූ මහණ
තෙමේ කෙබඳු වේ ද?”

68. “අනානුවජ්ජො1 පයමෙන
සීලතො අවෙක්ඛිතාවාරො
සුසංවුතිඤ්චියො, පච්චස්සිකා
නොපවදෙන්ති2 ධම්මතො න
හිස්ස තං හොති වදෙය්‍යු යෙන
නං.

68. “පළමු කොට සීලයෙන් උපවාද රහිත
වූයේ ‘ආලොකිතෙ විලොකිතෙ
සම්පජානකාරී හොති’ යනාදීන්
බලාපොරොත්තු වන හැසිරීම් ඇත්තේ මනා
කොට හික්මවූ ඉඳුරන් ඇත්තේ වේ ද, ඔහුට
පසම්තුරෝ කරුණු වශයෙන් චෝදනා නො
කෙරෙත් (දොස් නො කියත්). යම් හෙයකින්
ඔහුට කියන්නාහු ද ඔහුට ඒ චෝදනාව
නැත්තේ ය.

69. සො තාදියො සීලවිසුද්ධියා
ධීතො විසාරදො හොති විසය්භ
භාසති, නච්ඡම්භති පරිසගතො

69. එබඳු වූ ශීලවිශුද්ධියෙහි පිහිටියා වූ
හෙතෙමේ විශාරද වෙයි. අභිභවනය කොට
කියයි. පිරිස් මැදට ගියේ තැනි නො ගණියි.

න වෙඩනි අඤ්ඤානං න භාපෙති අනුයානං භණං.

නො සැලෙයි. අනුදන්තා ලද්දක් කරුණු සහිත ව කියන්නේ අර්ථය නො නසයි.

70. තථෙව පඤ්ඤානං පරිසාසු පුච්ඡිතො න වෙව පඤ්ඤානං න මඤ්ඤානං හොති, සො කාලාගතං3 බ්‍යාකරණාරභං වචො රඤ්ඤානං විඤ්ඤාපරිසං විචක්ඛණො.

70. එපරිද්දෙන් ම පිරිස් මැද පුළුල්වන්නා ලද්දේ සිතිවිලි නො සිතයි. තෙදරහිත නො වේ. මකු නො වේ. කිය යුතු කල්හි පැමිණියා වූ අර්ථානුලෝම වූ ව්‍යාකරණයට සුදුසු වූ වචන කියන්නා වූ ඒ නුවණැත්තේ නුවණැති පිරිස සතුටු කෙරෙයි.

71. සගාරවො වුච්ඡිතරෙසු හික්ඛුසු ආවෙරකම්භි ව සකෙ විසාරදො, අලං පමෙතං පගුණො කථෙතවෙ පච්චිකානාඤ්ච විසක්ඛිකොවිදො4.

71. වැඩි මහලු මහණුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වූයේ වාසය කරයි. ස්වකීය ආවායභිවාදයෙහි විශාරද වේ. ඒ ඒ කරුණු නුවණින් ප්‍රමාණ කරනට (විනිශ්චය කරනට) සමර්ථ වේ. කිය යුත්තෙහි කළ පරිවය ඇත්තේ වේ. පසම්තුරන් වැරදවූ තැන් දැක්මෙහි දක්ෂ වේ.

(කොසම්ඛක්ඛන්ධක)

03 තස්ස අභිධම්මස්ස උග්ගහනෙ කිං පයොජනං?

අත්තනො උපකාරතා

බුදු දහමේ දැක්වෙන උත්තමාර්ථය වන නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස සංඛත පරමාර්ථ ධර්ම (නාමරූප) අනිත්‍යාදී වශයෙන් අවබෝධ කරමින් විපස්සනා කළ යුතුය. ඒ බව මෙසේ දැක්වේ.

01 “අතීතං නාන්වාගමෙය්‍ය, නස්පටිකඨබ්බෙ අනාගතං; යදනීතං පහීනං තං, අප්පත්තඤ්ච අනාගතං.
“පච්චුප්පන්තඤ්ච යො ධම්මං, තත්ථ තත්ථ විපස්සති;
අසංහීරං අසංකුප්පං, තං විද්වා මනුබුභයෙ. (හද්දෙකරත්තසුත්තං)

“සබ්බසො නාමරූපස්මිං, යස්ස නත්ථි මමායිතං;
අසතා ව න සොචති, ස වෙ හික්ඛුති වුච්චති”ති.

තත්ථ සබ්බසොති සබ්බස්මිම්පි වෙදනාදීනං චතුත්තං, රූපක්ඛන්ධස්ස වාති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං වසෙන පච්චන්තෙ නාමරූපෙ. මමායිතන්ති යස්ස අභන්ති වා මමන්ති වා ගාහො නත්ථි. අසතා ව න සොචතිති තස්මිඤ්ච නාමරූපෙ බයවයං පත්තෙ “මම රූපං

බිණ...පෙ... මම විඤ්ඤාණං බිණ”න්ති න සොවති න විහඤ්ඤති, “බයවයධම්මං මෙ බිණ”න්ති පස්සති. ස වෙති සො ඵවරුපො විජ්ජමානෙපි නාමරුපෙ මමායිතරහිතොපි අසනාපි තෙන අසොවන්තො හික්ඛුති චුච්චතීති අත්ථො. (ධම්මපදවිදියකථා)

02 “යං පුබ්බෙ තං විසොසෙහි, පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනං;
මජ්ඣෙ වෙ තො ගහෙස්සසී, උපසන්තො වරිස්සසී.

(සුත්තනිපාත / ධම්මපදවිදියකථා සන්තති අමච්චවත්ථු)

තවද මෙම සංස්කාර ධර්ම, නාමරූප - ස්කන්ධ සුවිසි ප්‍රත්‍යය ලෙස - ධාතු - ආයතන - වෙන්කර බලමින් විපස්සනා කළ යුතු බව මෙසේ දැක්වේ.

01 අපි ව ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙන පෙන වෙදිතබ්බං. එත්ථ හි වක්ඛු වෙච රූපා ව රූපක්ඛන්ධො, දස්සනං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, ඵස්සාදිකා සඬබාරක්ඛන්ධො. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො ඵකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති?

තථා වක්ඛු වක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං, වෙදනාදයො සම්පයුත්තධම්මා ධම්මායතනං. එවමෙනෙසං චතුන්තං ආයතනානං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො ඵකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති?

තථා වක්ඛු වක්ඛුධාතු, රූපං රූපධාතු, දස්සනං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණධාතු, තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො ධම්මා ධම්මධාතු. එවමෙනෙසං චතුන්තං ධාතුනං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො ඵකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති?

තථා වක්ඛු නිස්සයපච්චයො, රූපා ආරම්මණපච්චයො, ආවජ්ජනං අනන්තරසමන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතපච්චයො, ආලොකො උපනිස්සයපච්චයො, වෙදනාදයො සහජාතපච්චයො. එවමෙනෙසං පච්චයානං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො ඵකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති? එවමෙන්ථ ඛන්ධායතනධාතුපච්චයපච්චවෙක්ඛණවසෙනපි අසම්මොහසම්පජ්ඤං වෙදිතබ්බං. (දීඝනිකාය - සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා)

විශුද්ධි ඥාණාදී සංදර්ශන

<u>සජ්ත විශුද්ධිය</u>	<u>සෝළස විපස්සනා ඥාණ</u>	
❖ සීල - 1. සීල විශුද්ධිය	:- රක්තා සීලයාගේ පිරිසිදු බව	➡ මූලිකවම විනය පිටකයෙන්
❖ සමාධි - 2. විත්ත විශුද්ධිය	:- උපචාර හෝ අභිණා සමාධිය	➡ මූලිකවම සූත්‍ර පිටකයෙන්
❖ ප්‍රඥා - 3. දිව්ඨි විශුද්ධිය	:- 1. නාමරූප පරිච්ඡේද ඥාණය	➡ මූලිකවම මෙහෙයවීමේ අභිධර්ම පිටකයෙන්
4. කභිඛාවිතරණ විශුද්ධිය	:- 2. ප්‍රත්‍ය පරිග්‍රහ ඥාණය	
5. මග්ගාමග්ග ඥාණ දස්සන විශුද්ධිය	:- 3. සම්මසන ඥාණය	
6. පටිපදා ඥාණ දස්සන විශුද්ධිය	:- 4. උදයවය ඥාණය	
● නවමහා විපස්සනා ඥාණ	:- 5. භංග ඥාණය	
● දසමහා විපස්සනා ඥාණ	:- 6. භයතුපට්ඨාන ඥාණය	
	:- 7. ආදීනව ඥාණය	
	:- 8. නිබ්බිදා ඥාණය	
	:- 9. මුඤ්චිතුකම්‍යතා ඥාණය	
	:- 10. පටිසංඛානුපස්සනා ඥාණය	
	:- 11. සංඛාරූපපක්ඛා ඥාණය	
	:- 12. අනුලෝම ඥාණය	
	:- 13. ගෝත්‍රභූ ඥාණය	
7. ඥාණ දස්සන විශුද්ධිය	:- 14. මාභී ඥාණය	
	:- 15. ඵල ඥාණය	
	:- 16. පච්චෙචක්ඛණ ඥාණය	

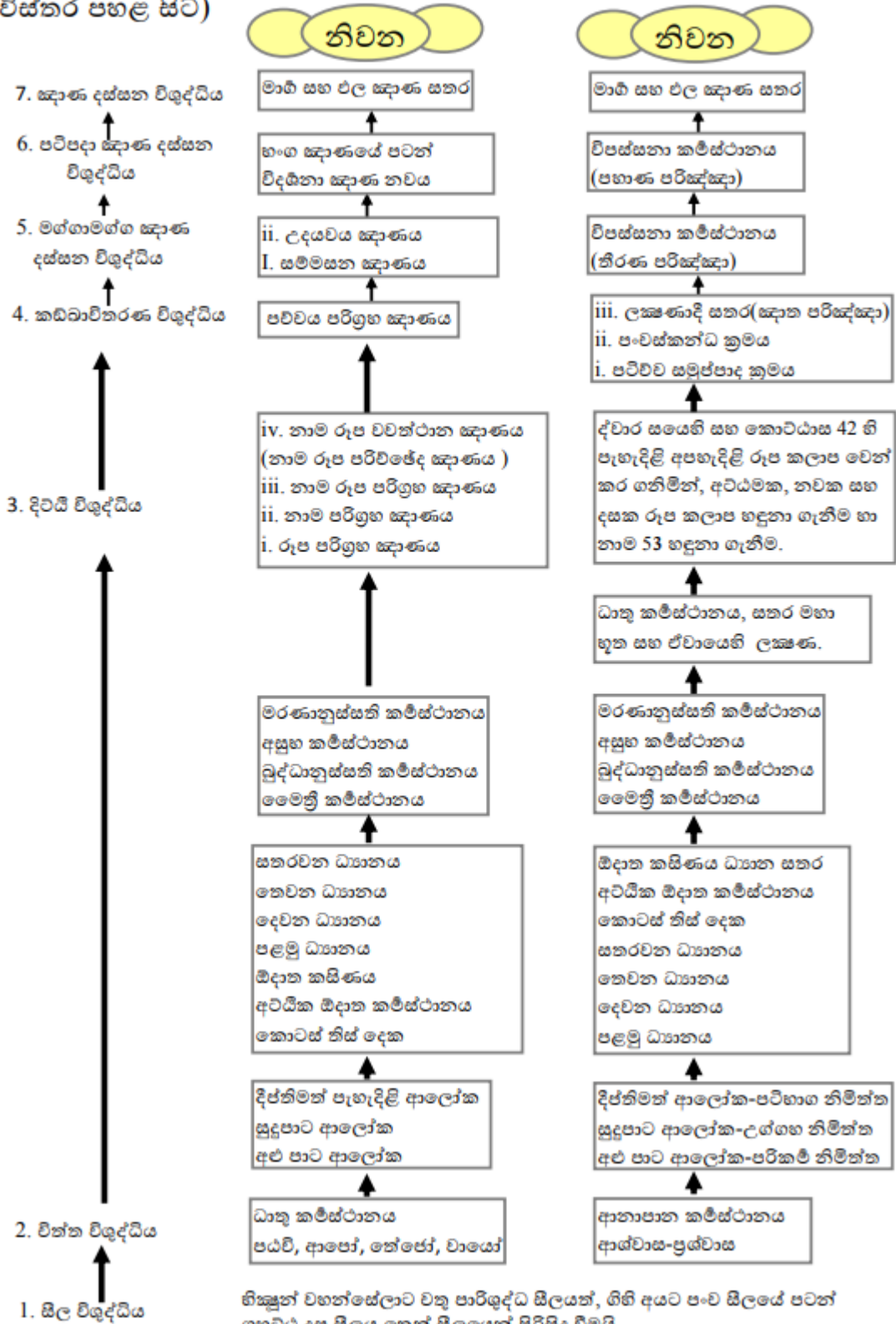
} ඥාත පරිඤ්ඤා

} නිරණ පරිඤ්ඤා

} පහාණ පරිඤ්ඤා

අනාපාන හා ධාතු කම්ප්පාන තුළින් නිවණ අවබෝධ කිරීම

(විස්තර පහළ සිට)

හිඤ්ඤන් වහන්සේලාට වතු පාරිශුද්ධ සීලයත්, හිභි අයට පංච සීලයේ පටන් ගහට්ඨ දස සීලය තෙක් සීලයෙන් පිරිසිදු වීමයි.

02 කථාං භාවෙනබ්බාති එත්ථ පන යස්මා ඉමාය පඤ්ඤාය බන්ධායතනධාතුඉන්ද්‍රියසච්චපට්චවසමුප්පාදාදිහෙදා ධම්මා භූමි. සීලවිසුද්ධි වෙච විත්තවිසුද්ධි වාති ඉමා ද්වෙ විසුද්ධියො මූලං. දිට්ඨිවිසුද්ධි, කඛ්ඛාවිතරණවිසුද්ධි, මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති ඉමා පඤ්ච විසුද්ධියො සරීරං. තස්මා තෙසු භූමිභූතෙසු ධම්මෙසු උග්ගහපරිපුච්ඡාවසෙන ඤාණපරිවයං කත්වා මූලභූතා ද්වෙ විසුද්ධියො සම්පාදෙන්වා සරීරභූතා පඤ්ච විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තෙන භාවෙනබ්බා. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. (විසුද්ධිමග්ග බන්ධනිද්දෙස)

03 යං පන චුත්තං “දිට්ඨිවිසුද්ධි, කඛ්ඛාවිතරණවිසුද්ධි, මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, ඤාණදස්සනවිසුද්ධිති ඉමා පන පඤ්ච විසුද්ධියො සරීර”න්ති, තත්ථ නාමරූපානං යාථාවදස්සනං දිට්ඨිවිසුද්ධි නාම.

663. තං සම්පාදෙතුකාමෙන සමථයානිකෙන තාව යපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අවසෙසරූපාරූපාවචරජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො චූට්ඨාය විතක්කාදීති ඤානභිගානි, තංසම්පයුත්තා ච ධම්මා ලක්ඛණරසාදිවසෙන පරිග්ගහෙනබ්බා. පරිග්ගහෙත්වා සබ්බම්පෙතං ආරම්මණාහිමුඛං නමනතො නමනට්ඨෙන නාමන්ති වචත්ථපෙතබ්බං.

තතො යථා නාම පුරිසො අන්තොගෙහෙ සජ්ජං දිස්වා තං අනුබන්ධමානො තස්ස ආසයං පස්සති, එවමෙව අයම්පි යොගාවචරො තං නාමං උපපරික්ඛන්තො “ඉදං නාමං කිං නිස්සාය පවත්තති”ති පරියෙසමානො තස්ස නිස්සයං හදයරූපං පස්සති. තතො හදයරූපස්ස නිස්සයභූතානි, භූතනිස්සිතානි ච සෙසුපාදායරූපානිති රූපං පරිග්ගණ්හාති. සො සබ්බම්පෙතං රූප්පනතො රූපන්ති වචත්ථපෙති. තතො නමනලක්ඛණං නාමං, රූප්පනලක්ඛණං රූපන්ති සඬබ්බෙපතො නාමරූපං වචත්ථපෙති.

664. සුද්ධවිපස්සනායානිකො පන අයමෙව චා සමථයානිකො චතුධාතුවචත්ථානෙ චුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානං අඤ්ඤතරමුඛවසෙන සඬබ්බෙපතො චා විත්ථාරතො චා වතස්සො ධාතුයො පරිග්ගණ්හාති. අථස්ස යාථාවසරසලක්ඛණතො ආවිභූතාසු ධාතුසු කම්මසමුට්ඨානම්හි තාව කෙසෙ “වතස්සො ධාතුයො, වණ්ණො, ගන්ධො, රසො, ඔජා, ජීවිතං, කායජ්ජසාදො”ති එවං කායදසකවසෙන දස රූපානි, තත්ථෙව භාවස්ස අත්ථිතාය භාවදසකවසෙන දස, තත්ථෙව ආභාරසමුට්ඨානං ඔජට්ඨමකං, උතුසමුට්ඨානං, විත්තසමුට්ඨානන්ති අපරානිපි චතුච්ඡිති එවං චතුසමුට්ඨානෙසු චතුච්ඡිතිකොට්ඨාසෙසු චතුචත්තාලීස චතුචත්තාලීස රූපානි, සෙදො, අස්සු, බෙළො, සිඬිසාණිකාති ඉමෙසු පන චතුසු උතුචත්තසමුට්ඨානෙසු ද්විත්තං ඔජට්ඨමකානං වසෙන සොළස සොළස රූපානි, උදරියං, කර්සං, පුබ්බො, මුත්තන්ති ඉමෙසු චතුසු උතුසමුට්ඨානෙසු උතුසමුට්ඨානස්සෙව ඔජට්ඨමකස්ස වසෙන අට්ඨ අට්ඨ රූපානි පාකටානි හොන්ති. එස තාව ද්වන්තිංසාකාරෙ නයො. (විසුද්ධිමග්ග දිට්ඨිවිසුද්ධිනිද්දෙස)

එසේ නාමරූප ධර්ම, ස්කන්ධ - ආයතන - ධාතු - සුවිසි ප්‍රත්‍යය ලෙස වෙන්කර බැලීමට අභිධර්ම දැනීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ.

පරෙසං ව සාසනස්ස ව උපකාරතා

“අපරෙහිපි, හික්ඛවෙ, පඤ්චහඨගෙහි සමන්තාගතෙන හික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛ්ඛං, න නිස්සයො දාතඛ්ඛො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනඛ්ඛො. න පට්ඨලො හොති අන්තෙවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා අභිසමාවාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙතුං, ආදිබ්බුභ්මවරියකාය සික්ඛාය විනෙතුං, **අභිධම්මෙ විනෙතුං**, අභිවිනයෙ විනෙතුං, උජ්ජන්තං දිට්ඨිගතං ධම්මතො විවෙචෙතුං – ඉමෙහි ඛො, හික්ඛවෙ, පඤ්චහඨගෙහි සමන්තාගතෙන හික්ඛුනා න උපසම්පාදෙනඛ්ඛං, න නිස්සයො දාතඛ්ඛො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනඛ්ඛො.

“පඤ්චහි, හික්ඛවෙ, අඨගෙහි සමන්තාගතෙන හික්ඛුනා උපසම්පාදෙනඛ්ඛං, නිස්සයො දාතඛ්ඛො, සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනඛ්ඛො. **පට්ඨලො හොති අන්තෙවාසිං වා සද්ධිවිහාරිං වා** අභිසමාවාරිකාය සික්ඛාය සික්ඛාපෙතුං, ආදිබ්බුභ්මවරියකාය සික්ඛාය විනෙතුං, **අභිධම්මෙ විනෙතුං**, අභිවිනයෙ විනෙතුං, උජ්ජන්තං දිට්ඨිගතං ධම්මතො විවෙචෙතුං – ඉමෙහි ඛො, හික්ඛවෙ, පඤ්චහඨගෙහි සමන්තාගතෙන හික්ඛුනා උපසම්පාදෙනඛ්ඛං, නිස්සයො දාතඛ්ඛො, සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනඛ්ඛො. (විනය මහාවග්ගපාලි)

අභිධම්මෙති නාමරූපපරිච්ඡේදෙ විනෙතුං න පට්ඨලොති අත්ථො. අභිවිනයෙති සකලෙ විනයපිටකෙ විනෙතුං න පට්ඨලොති අත්ථො. විනෙතුං න පට්ඨලොති ව සබ්බත්ථ සික්ඛාපෙතුං න සක්කොතීති අත්ථො. (විනයට්ඨකථා)

නාමරූපපරිච්ඡේදෙති එත්ථ කුසලත්තිකාදීහි වුත්තං ජාතිභූමිපුග්ගලසම්පයොගවත්ථාරම්මණකම්මද්වාරලක්ඛණරසාදිහෙදෙහි වෙදනාක්ඛන්ධාදිවතුඛ්ඛිධං සනිඛ්ඛානං නාමං, භුතූපාදායහෙදං රූපඤ්ච පරිච්ඡන්දිත්ථා ජානනපඤ්ඤා, තජ්ජකාසකො ව ගන්ථො නාමරූපපරිච්ඡේදො නාම ඉමිනා . අභිධම්මත්ථකුසලෙන භවිතඛ්ඛන්ති දස්සෙති. සික්ඛාපෙතුන්ති උග්ගණ්භාපෙතුං. (විමතිවිනොදනිට්ඨකා)

අභිධම්මෙති එත්ථ සුත්තන්තපාලිතො අභි අතිරෙකො, අභිවිසිට්ඨො වා ධම්මො අභිධම්මොති වුත්තෙ නාමරූපපරිච්ඡේදකං අභිධම්මපිටකන්ති ආභ “නාමරූපපරිච්ඡේදෙ”ති.. (පාවිත්තියාදියොජනාපාලි)

04 තස්ස උග්ගහෙනඛ්ඛාකාරො

- 01 අභිධර්මාර්ථ සංග්‍රහය හා ඊට අදාල පොත්
- 02 ධම්මසංගනී මාතිකා
- 03 ධම්මසංගනීජ්ජකරණය
- 04 සෙසු පකරණවල මාතිකා හා ඒම පකරණ පොත්.